

חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה (תיקון), תשל"ג-1973 *

1. בסעיף 1 לחוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, תש"ל-1970: (להלן - החוק) תיקון סעיף 1 העיקרי, בהגדרת "בן משפחה", אחרי פסקה (2) יבוא:
- "(3) אלמן כמשמעותו לפי סעיף 74 (ב) (2) לחוק הביטוח, והוא אף אם הנפגעת לא היתה מבוססת לפי פרק ג' לחוק האמור";
2. במקום סעיף 5 לחוק העיקרי יבוא:
5. (א) רופא או ועדה רפואית שנתמנו לענין סעיף 61 לחוק הביטוח יקבעו את דרגת הנכות לפי המבחנים והכללים שהותקנו על-פי סעיף 10 (ב) לחוק הנכים.
- (ב) הרואה עצמו נפגע בהחלטה של רופא או של ועדה רפואית רשאי לערור עליה לפני הוועדה הרפואית לעררים שנתמנה לענין סעיף 64 לחוק הביטוח.
- (ג) ההסדרים לקביעת דרגת נכות כאמור בסעיפים 62, 63 ו-65 וכן תנאי הגשת ערר כאמור בסעיף 64 ותנאי הגשת ערעור כאמור בסעיף 64 (א) לחוק הביטוח, והתקנות לפי סעיפים אלה, יחולו בשינויים המחור-ייבים על קביעת דרגת נכות לפי חוק זה."
3. בסעיף 6 לחוק העיקרי, אחרי "18" (ב) ו-"ג)" יבוא "20" (א)."
4. אחרי סעיף 6 לחוק העיקרי יבוא:
- א6. נפגע שביטח עצמו למקרה מוות, זכאי להשתתפות אוצר המדינה בדמי ביטוח זה בשיעור ובתנאים שייקבעו בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת."
5. בסעיף 7 לחוק העיקרי, אחרי "8" יבוא "א8", ובסופו יבוא "לענין סעיף זה יחול האמור בסעיף 13 לחוק משפחות חיילים אף לגבי יתומי נפגעת שהיו סמוכים על שולחנו של האלמן, והוא אף אם נשא אשה".
6. אחרי סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא:
- 7א. על אף האמור בסעיף 7, אם היה הנפגע מתחת לגיל 14 כשנפטר - לא יהיו בני המשפחה זכאים לתגמולים לפני המועד שבו היה מגיע הנפטר לגיל 14 אילו נשאר בחיים, ואלא אם באותו מועד נתמלאו בהם תנאי הזכאות לפי סעיף 7.
- 7ב. נפגע שנפטר - ישולמו לכני המשפחה הוצאות קבורה, בשיעורים ולפי תנאים ששר העבודה יקבע בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת.
- 7ג. הורה שכול או אלמנה המקבלים תגמולים, יהיו זכאים פעם אחת בשנה לקצובת הבראה ונופש בעד שבעה ימים, בסכום הנהוג באותה שנה לגבי עובד המדינה, בתנאי שאינם זכאים לקצובת הבראה ונופש במקום עבודתם; ואם הם זכאים במקום עבודתם לקצובה כאמור בעד פחות משבעה ימים, ישולם להם בעד ההפרש שבין שבעה ימים והימים שבעדם הם זכאים במקום עבודתם, לפי השיעור הנהוג לגבי עובדי המדינה."

* נחקבל בכנסת ביום י"ט באדר א' תשל"ג (21 בפברואר 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1023, תשל"ג, עמ' 48.
1 סי' תשל"ג, עמ' 126.

(1) במקום "כמשמעותו בחוק", פעמיים, יבוא "לפי חוק";

(2) אחרי "בחוק הנכים" יבוא "והתקנות לפיו" ואחרי "בחוק משפחות החיילים" יבוא "והתקנות לפיו".

8. בסעיף 17 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), בסופו יבוא "הוראה זו אינה גורעת מן האמור בסעיף 34 (ג) לחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], תש"ל-1970², ובסעיף 30 (ג) לחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גמלאות), תשי"ד-1954³".

9. אחרי סעיף 17 לחוק העיקרי יבוא:

17א. (א) הגיעה ביום ו' בניסן תשל"א (1 באפריל 1971) גמלה לנפגע ספר כמשמעותו בחוק הגמלאות לנפגעי ספר, תשי"ז-1956⁴ (להלן - חוק נפגעי ספר), זכאי הוא לבחור במקומה, לגבי התקופה מיום ו' בניסן תשל"א (1 באפריל 1971) ואילך, בתגמולים לפי חוק זה.

(ב) בחר אדם בתגמולים לפי חוק זה - לא יוכל לחזור בו; לא בחר בתגמולים כאמור, תעמוד לו הזכות לעשות כן בכל עת.

(ג) בחר אדם בתגמולים לפי חוק זה, יקוזז כנגדם כל סכום שקיבל לפי חוק נפגעי ספר בעד התקופה שלגביה נעשתה הבחירה כאמור."

10. בסעיף 19 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) שר העבודה רשאי, בתנאים שקבע בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת, להחיל הוראות חוק זה, כולן או מקצתן, על תושב חוץ הנפגע בחוץ-לארץ בפגיעת איבה תוך כדי עבודתו אצל מעבידו שהוא תושב ישראל ועקב עבודתו כאמור; השימוש בסמכות זו לגבי נפגע המועסק בנציגות ישראלית בחוץ לארץ יהיה בהתייעצות עם שר החוץ."

11. בסעיף 34 (א) לחוק שירות המדינה (גמלאות) [נוסח משולב], תש"ל-1970, אחרי "חוק נכי המלחמה בנאצים" יבוא "חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, תש"ל-1970".

12. בסעיף 30 (א) לחוק שירות הקבע בצבא-הגנה לישראל (גמלאות), תשי"ד-1954, אחרי "חוק נכי המלחמה בנאצים, תשי"ד-1954" יבוא "חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, תש"ל-1970".

13. (א) תחילתו של סעיף 7ב לחוק העיקרי היא בתום שלושה חדשים מיום פרסום חוק זה ברשומות.

(ב) תחילתם של סעיפים 8, 11 ו-12 לחוק זה ביום כ"ה באייר תשכ"ז (4 ביוני 1967).

יוסף אלמוגי
שר העבודה

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

² סי"ח תשל"א, עמ' 65.

³ סי"ח תשי"ד, עמ' 179.

⁴ סי"ח תשי"ז, עמ' 22.